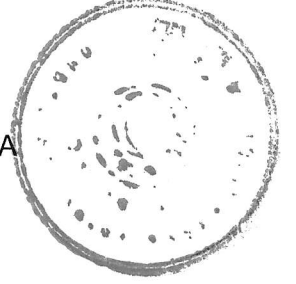

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/2808
Karar No : 2014/5737

Davacı : Türk Dermatoloji Derneği
Vekilleri : Av. Ziyet Özçelik - Av. Kürşat Bafra
Tunus Cad. No:21/3 Kavaklıdere - ANKARA
Davalı : Sağlık Bakanlığı
Vekili : Av. Orhan Bolat (Hukuk Müşaviri)
- Aynı Adreste -

Davanın Özeti : 25.9.2010 tarih ve 27710 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 7. maddenin 2. fıkrasındaki "bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği sağlık kuruluşudur." ibaresinin, 3. maddesiyle eklenen 38. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinin, 4. maddesiyle eklenen Ek-1/d'nin 1.fıkrasındaki "ve Ek-13 te yer alan işlemlerden hangilerinin yapılacağını" ibaresinin, 5. maddesiyle eklenen Ek-6/a'nın "Hizmet Birimine Esas Bilgiler" başlıklı 2. bölümünün 5. satırının, 5. maddesiyle eklenen Ek-13 sayılı "Muayenehanede Yapılabilecek Tıbbi İşlemler Listesi"nin tümünün; Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği'ne göre tıpta 43 anadal ve 45 yandal uzmanlığı olmak üzere toplam 88 uzmanlık alanı olmasına karşın sadece 16 branştan hekimin davalı idarece oluşturulan komisyona davet edildiği, komisyonca belirlenen muayenehanelerde yapılabilecek işlemler listesinin davalı idarece gerekçe gösterilmeden daraltıldığı, komisyonda yer alan uzman hekimlerin muayenehanelerde yapılabileceğini belirttiği pek çok işleme Ek-13'te yer verilmediği, dava konusu düzenlemelerin bilimsel verilerle uyumadığı ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

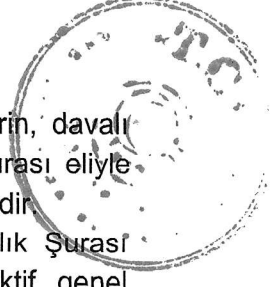
Savunmanın Özeti : Muayenehanelerin sağlık hizmeti sunumunda fiziki standartlar ve tıbbi donanım olarak ilk basamak düzeyinde değerlendirildiği, bu nedenle hasta güvenliği, çalışanın hukuki sorumluluğu gibi nedenlerle riski en aza indirmek amacıyla muayenehanelerde yapılabilecek girişimsel işlemlerin minimum düzeyde tutulduğu, daha ileri tetkik ve tedavilerin fiziki ve tıbbi donanımı yeterli olan kamu ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarında yapılmasının hedeflendiği, muayenehanelerde yapılabilecek işlemler listesinin hazırlanmasının, muayenehanelerde yapılamayacak işlemleri sınırlandırmanın çok güç olmasından kaynaklandığı, Bakanlıkça oluşturulan bilimsel komisyonda yer alan üyelerin "bilimsel açıdan yeterli olmadıklarına" ilişkin hukuken kabul edilebilir bir gerekçe bulunmadığı, bilimsel komisyon tarafından müzakere edilerek listenin oluşturulduğu ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : A. Habip Yıldırım

Düşüncesi : Dava; 25.9.2010 tarih ve 27710 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 7. maddenin 2. fıkrasındaki "bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği sağlık kuruluşudur." ibaresinin, 3. maddesiyle eklenen 38. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinin, 4. maddesiyle eklenen Ek-1/d'nin 1.fıkrasındaki "ve Ek-13 te yer alan işlemlerden hangilerinin yapılacağını" ibaresinin, 5. maddesiyle eklenen Ek-6/a'nın "Hizmet Birimine Esas Bilgiler" başlıklı 2. bölümünün 5. satırının, 5. maddesiyle eklenen Ek-13 sayılı "Muayenehanede Yapılabilecek Tıbbi İşlemler Listesi"nin tümünün iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/2808
Karar No : 2014/5737

Muayenehanelerde yapılabilecek yada yapılamayacak işlemlere yönelik listelerin, davalı Sağlık Bakanlığının sürekli kurulları olan Tıpta Uzmanlık Kurulu ve Yüksek Sağlık Şurası eliyle belirlenmesi ve bu belirlemenin her uzmanlık dalı ile ilgili ayrı ayrı belirtilmesi gerekmektedir.

Bu nedenle, bu konuda yetkili olan Tıpta Uzmanlık Kurulu ile Yüksek Sağlık Şurası tarafından belirlenmeden, bilimsel bir çalışma ve tespit yapılmadan, herhangi bir objektif, genel kural getirilmeden tespit edilen muayenehanede yapılabilecek işlemler listesinde ve bu listenin uygulanmasına yönelik hükümler içeren dava konusu yönetmelik değişikliklerinde hukuka uyarlık bulunmadığından iptaline karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Yakup Bal

Düşüncesi : Dava; 15.2.2008 tarih ve 26788 sayılı Resmi Gazete'de

yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin; 25.9.2010 tarih ve 27710 sayılı Resmi Gazete yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin; 1 inci maddesi ile değişik 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan " bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği sağlık kuruluşudur" ibaresinin, anılan Yönetmeliğin 3 nci maddesi ile değişik 38 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen "e)Muayenehanede yapılabilecek tıbbi işlemler listesi Ek-13 te" ibaresinin, Yönetmeliğin, 4 üncü maddesi ile değişik Ek -1/d maddesinin değişik birinci fıkrasında yer alan " ve Ek-13'te yer alan işlemlerden hangilerinin yapılacağını " ibaresinin; anılan Yönetmeliğin 5 inci maddesi ile eklenen Ek-13 sayılı listenin tamamının, Yönetmeliğin ekinde yer alan "Ek 6/a Muayenehane Denetim Formu" başlıklı kısmının 2 nci Bölüm Hizmet Birimlerine Esas Bilgiler başlıklı 5. satırının iptali istemiyle açılmıştır.

25.9.2010 tarih ve 27710 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin dava konusu edilen düzenlemeleri; Danıştay Onuncu Dairesinin 2.10.2012 tarih ve E:2010/14115,K:2012/4556 ve 2.10.2012 tarih ve E:2010/15005,K:2012/4557 sayılı kararlarıyla iptal edilmiştir.

Açıklanan nedenlerle konusu kalmayan dava hakkında karar verilmesine yer olmadığı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onbeşinci Dairesi'nce, duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 25.06.2014 tarihinde davacı vekili Av. Ziyet Özçelik ve Av. Kürşat Bafra ile davalı idare vekili Hukuk Müşaviri Av. Orhan Bolat'ın geldiği, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava; 25.9.2010 tarih ve 27710 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 7. maddenin 2. fıkrasındaki "bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği sağlık kuruluşudur" ibaresinin, 3. maddesiyle eklenen 38. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinin, 4. maddesiyle eklenen Ek-1/d'nin 1.fıkrasındaki "ve Ek-13 te yer alan işlemlerden hangilerinin yapılacağını" ibaresinin, 5. maddesiyle eklenen Ek-6/a'nın "Hizmet Birimine Esas Bilgiler" başlıklı 2. bölümünün 5. satırının, 5. maddesiyle eklenen Ek-13 sayılı "Muayenehanede Yapılabilecek Tıbbi İşlemler Listesi"nin tümünün iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/2808
Karar No : 2014/5737

Dava konusu Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 7. maddenin 2. fıkrasında, "Muayenehane, bir tabip tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere müstakilen açılan, bu Yönetmelik ile belirlenen asgari şartları taşıyan ve bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği sağlık kuruluşudur." hükmü yer almakla birlikte, dava dilekçesinde "...sağlık kuruluşudur." ibaresine yönelik olarak herhangi bir iptal gerekçesi ileri sürülmediğinden, davacının Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 7. maddenin 2. fıkrasına ilişkin iptal istemi "**bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği**" ibaresi ile sınırlı olarak incelenmiştir.

Uyuşmazlık, idari işlemin denetiminin işlem tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan mevzuat hükümlerine göre yapılması gerektiği yolundaki idare hukuku ilkesinden hareketle, esas itibarıyla düzenleme tarihinde yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri irdelenerek incelenmiş; ancak dava konusu Yönetmelik değişikliğinin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri ile Yönetmeliğin değişikliğinden sonra yürürlüğe giren mevzuat hükümleri arasında farklılık bulunması nedeniyle, değerlendirme ve gerekçeler iki başlık altında toplanmıştır.

I-Dava konusu Yönetmelik değişikliğinin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan mevzuat bakımından:

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun 3. maddesinin (g) bendinde, Sağlık Bakanlığının; sağlık ve yardımcı sağlık personelinin yurt düzeyinde dengeli dağılımını sağlamak üzere istihdam planlaması yapacağı, ülke ihtiyacına uygun nitelikli sağlık personeli yetiştirilmesi amacıyla hizmet öncesi ya da kamu kuruluşlarında mesleklerini icra eden sağlık ve yardımcı sağlık personeline hizmet içi eğitim yaptırılacağı; bunu sağlamak amacıyla üniversitelerin, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile kamu kurum ve kuruluşlarının imkanlarından yararlanacağı belirtildikten sonra, hizmet içi eğitim programının ne şekilde ve hangi sürelerle yapılacağı Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte tespit edileceği kuralına yer verilmiş; 9. maddesinin (c) bendinde, bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının personel kıstaslarını belirleme, hizmet içi eğitim usul ve esaslarını tespit etme ve bu Yasayla ilgili diğer hususları yönetmelikle düzenleme yetkisinin Sağlık Bakanlığına ait olduğu düzenlenmiştir.

181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 12. maddesinin (a) bendinde, sağlık insan gücü plânlaması yapmak, nicel ve nitel olarak ihtiyaca uygun insan gücü yetiştirilmesi için ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak; (c) bendinde, personel eğitim plânını hazırlamak, eğitim programlarını düzenlemek, uygulamak veya uygulanmasını sağlamak ve koordine etmek; (f) bendinde, ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak sağlık mesleklerinin standartlarını belirlemek Sağlık Bakanlığının ana hizmet birimlerinden olan Sağlık Eğitimi Genel Müdürlüğünün görevleri arasında sayılmış; 43. maddesinde de, Bakanlığın, yasayla yerine getirmekle yükümlü olduğu hizmetleri tüzük, yönetmelik, tebliğ, genelge ve diğer idari metinlerle düzenlemekle görevli ve yetkili olduğu kurala bağlanmıştır.

Sağlık Bakanlığı tarafından, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu ve 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye dayanılarak, kaynak israfı ve atıl kapasiteye yol açılmaksızın ülke düzeyinde dengeli, verimli ve kaliteli sağlık hizmeti sunulmasını sağlamak üzere ayakta teşhis ve tedavi yapılan özel sağlık kuruluşlarının yapılandırılmaları, ruhsatlandırma işlemleri, faaliyetleri ve faaliyetlerine son verilmesi, denetimleri ve diğer hususlar ile ilgili usûl ve esasları düzenlemek amacıyla 15.2.2008 tarih ve 26788 sayılı Resmi Gazetede Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik yayımlanmıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/2808
Karar No : 2014/5737

Anayasanın 123. maddesi uyarınca kuruluş ve görevleri yasayla düzenlenmek durumunda olan idare, kendi düzenleme yetkisini de yasalar çerçevesinde ve yasalara uygun olarak kullanmak zorundadır. Bu itibarla, idare hukukunda "yetki" kavramı, Anayasa ve yasalarla idareye tanınan karar alma gücünü ifade etmekte, bu alanda yetkisizlik kuralı, yetkililik istisna olarak kabul edilmektedir. Bu istisna hali ise yetkinin yalnızca yasayla gösterilen hallerde ve yine yasayla gösterilen idari merciler tarafından kullanılması anlamına gelmektedir. İdarenin düzenleme yetkisinin yasalarla sınırlı olması, aynı zamanda, idarenin ikincil, türevsel nitelikte kural getirmek zorunda olduğu ve yetki kurallarının genişletici yoruma tabi tutulamayacağı sonucunu da doğurmaktadır.

Düzenleme yetkisini kullanarak tüzük, yönetmelik, genelge gibi düzenleyici işlemleri yapan idarenin bir işleminin düzenleyici nitelik taşıdığı kabul edilebilmesi için, söz konusu işlemin, sürekli, soyut, objektif, bireysel olmayan, genel durumları belirleyen ve gösteren; maddi olaylara uygulanabilecek, diğer bir deyişle hukuk aleminden maddi aleme aktarılabilir açıklık ve belirlilikte hükümler içermesi gerekmektedir.

Düzenleyici işlemin söz konusu niteliği, Anayasanın 124. maddesiyle birlikte değerlendirildiğinde; yasaların uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla yönetmelik çıkarma yetkisi bulunan idarenin, Kanunun uygulamasını gösterme kabiliyetini haiz olmayan, objektif ve açık kurallar konulmadan, düzenleme yetkisini bütünüyle uygulamayı yapacak birimlere bırakacak biçimde (içi boş) düzenleme yetkisi bulunmadığının kabulü zorunludur.

Belirtilen Anayasa hükümleri ve idare hukuku ilkeleri uyarınca, sağlık alanında otorite olan davalı Bakanlığın, yukarıdaki yasal düzenlemeler çerçevesinde, çıkaracağı yönetmeliklerle, sağlık kurum ve kuruluşlarının sınıflandırmasını değiştirme ve öngörülen amaçlara uygun olarak teşkilatlanmalarını sağlayabilme konusunda görevli ve yetkili olduğu tartışmasız olup, bu bağlamda, ayakta teşhis ve tedavi yapılan özel sağlık kuruluşlarının tâbi olacakları usul ve esaslar ile bu kuruluşların niteliklerini belirleme yetkisiyle donatıldığı anlaşılmaktadır.

Ancak uyumsuzluk, davalı Bakanlığın yukarıda yer verilen yasal ve anayasal yetkisini nasıl kullanacağı; diğer bir deyişle, bu alanda tek başına mı yoksa kendi bünyesinde oluşturduğu komisyonlar aracılığıyla mı yetkisini kullanacağı dava konusu Yönetmelikte yer alan nitelikte bir düzenleme yapıp yapamayacağı noktasındadır.

Bu bağlamda dava konusu Yönetmelik değişikliği ile getirilen düzenlemelere bakıldığında; ayakta teşhis ve tedavi hizmeti sunulan kuruluşlarda, yönetmelikle belirlenen asgari şartları taşıyan ve yönetmelikle tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabileceği belirtilerek bu işlemlere yönelik olarak muayenehanede yapılabilecek tıbbi işlemler listesi (EK-13) getirildiği ve muayenehane açılışı sırasında verilecek uygunluk belgesinde, yapılabilecek tıbbi işlemleri içeren dilekçe ekleneceğine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; 15.2.2008 tarih ve 26788 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin 7. maddesinin 2. fıkrasında, muayenehanenin, bir tabip tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere açılan, cerrahi ve girişimsel tıbbi işlemlerin yapılmadığı işyeri olarak tanımlandığı, anılan maddenin iptali istemiyle açılan davada Danıştay Onuncu Dairesi'nin E:2008/2416 sayılı dava dosyasında "...anılan maddede "muayenehane" tanımlanıp, düzenlenirken, cerrahi ve girişimsel tıbbi işlemlerin yapılmadığı işyeri olarak nitelenmek suretiyle, muayenehanede yapılamayacak işlemlerin de ifade edildiği, dolayısıyla bir "yasaklama" da getirildiği; ancak, "cerrahi ve girişimsel işlemlerin" neler olduğunun Yönetmelikte gösterilmemesinin uygulamada

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE
Esas No : 2013/2808
Karar No : 2014/5737

belirsizlik yarattığı gibi, bunun tebliğ veya genelge gibi daha alt düzenlemelere bırakılmasının da yasaların yönetmelikle düzenlemeyi öngördüğü emredici kuralına aykırı olması nedeniyle hukuka aykırı bulunduğu ..." gerekçesiyle yürütmesinin durdurulmasına karar verildiği, bunun üzerine, muayenehanelerde sunulacak sağlık hizmetlerine yönelik işlem listesi düzenlenmesi amacıyla 19.8.2010 tarih ve 33661 sayılı Bakanlık Oluru ile Ankara'da bulunan Eğitim ve Araştırma Hastanelerinden 16 branştan toplam 56 uzman hekimin katılımıyla bir ön komisyon oluşturulduğu, anılan komisyon tarafından, muayenehanelerde sunulacak sağlık hizmetlerine ilişkin 314 işlemin belirlendiği, daha sonra davalı Bakanlık nezdinde, Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü, Tedavi Hizmetleri Genel Müdür Yardımcısı, Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimisi, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekim Yardımcısı ve Ankara Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekiminden oluşan başka bir komisyon tarafından, ön komisyonca belirlenen işlem sayısının 219'a düşürüldüğü, ardından, dava konusu yönetmelik değişikliğiyle de EK-13 sayılı liste yayımlanarak muayenehanelerde sunulacak sağlık hizmetlerine yönelik işlem sayısının 184 olarak belirlendiği görülmektedir.

3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esaslarını Düzenleyen Kanununun 16. maddesinin (a) bendinde; bakanlık merkez teşkilatı ile bakanlık bağlı kuruluşlarının genel müdürlük, müstakil daire başkanlığı, danışma, denetim ve yardımcı birimlerin kurulması, kaldırılması, görev, yetki ve sorumluluklarının kanunla düzenleneceği; 39. maddesinde de, bakanlıklarda ve bağlı kuruluşlarda hizmetin kurul biçiminde yürütülmesi gerektiğinde, görevleri ve teşekkül tarzı kuruluş yasalarında veya diğer yasalarda gösterilmek kaydıyla sürekli kurullar kurulabileceği kurala bağlanmıştır.

181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 30. maddesinde ise; Bakanlığın sürekli kurulunun, Yüksek Sağlık Şurası olduğu; 31. maddesinde, Bakanlıkça verilecek önemli sağlık konuları hakkında görüş bildirmek ve tababet şubeleri sanatlarını ifadan doğan adli konularda görüş vermek üzere Yüksek Sağlık Şurası kurulduğu; Bakanlığın, ülkenin sağlık ile ilgili konularında danışma fonksiyonu yapmak üzere Şûra'ya bağlı olarak danışma kurulları ve tababet şubeleri sanatlarını ifadan doğan adli konularda dosyaları inceleyip Şûra'ya sunmak üzere ihtisas komisyonları oluşturabileceği öngörülmüştür.

Yine Sağlık Bakanlığının bir diğer sürekli kurulu olan Tıpta Uzmanlık Kurulu, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un mülga 9. maddesiyle yasal dayanağa kavuşturulmuş; anılan maddede, Kurulun, eğitim kurumlarına eğitim yetkisi verilmesi ve eğitim yetkisinin kaldırılmasına ilişkin teklifleri karara bağlamak, uzmanlık ana dallarının rotasyonlarını belirlemek, uzmanlık sınavı jürilerini tespit etmek, yabancı ülkelerde asistanlık yapanların bilimsel değerlendirilmesini yapacak fakülteleri ve eğitim hastanelerini belirlemek, tıpta uzmanlık eğitimi ve uzman insan gücü ile ilgili görüşler vermek, uzmanların tıbbî gelişmeleri izlemesini sağlayıcı inceleme ve araştırmalar yapmakla görevli olduğu hükmüne yer verilmiştir.

Bu çerçevede, uyuşmazlığa konu olayda muayenehanelerde yapılabilecek işlemler listesini belirleyecek komisyonun bilimsel nitelikte ve uzmanlık alanları itibarıyla yeterli, başka bir ifade ile tüm uzmanlık alanlarını temsil edebilecek nitelikte olması, öte yandan bu tıbbi belirleme yapılırken, muayenehanelerde yapılabilecek işlemlerin mi yoksa yapılamayacak işlemlerin mi sayma suretiyle belirlenmesinin uygun olacağına bilimsel komisyonca tespit edilmesi, muayenehanelerde yapılacak işlemlerin tahdidi olarak belirlenmesinin uygun olduğuna komisyonca karar verilmesi halinde de, hangi işlemlerin hangi uzmanlık dalında yapılabileceğinin her uzmanlık dalı itibarıyla ayrı ayrı belirlenmesi gerekmektedir.

Diğer yandan, 181 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye göre, yasal düzenlemeyle yeni bir sürekli kurul (bilimsel komisyon) ihdas edilmedikçe, Yönetmelikle bilimsel komisyonlara tevdi edilen iş ve görevlerin, Bakanlığın görev ve teşkilatına ilişkin yasal düzenlemeler çerçevesinde, sürekli kurulları olan Tıpta Uzmanlık Kurulu ve Yüksek Sağlık Şurası tarafından yürütülmesi gerekmekte olup; Bakanlığın sürekli kurulu olan ve Bakanlıkça verilecek önemli sağlık konuları hakkında görüş bildirmekle görevli bulunan Yüksek Sağlık Şûrası bünyesinde ayrıca danışma kurulu oluşturulmasına da hukuken bir engel bulunmamaktadır.

Bu nedenle, muayenehanelerde yapılabilecek yada yapılamayacak işlemlere yönelik listelerin, davalı Sağlık Bakanlığının sürekli kurulları olan Tıpta Uzmanlık Kurulu ve Yüksek Sağlık Şurası eliyle belirlenmesi, bu bakımdan muayenehanelerde yapılabilecek işlemlerin mi yoksa yapılamayacak işlemlerin mi belirleneceği noktasında bir karara varılması ve bu belirlemenin her uzmanlık dalı ile ilgili ayrı ayrı belirtilmesi gerekmektedir.

Sonuç olarak, bu konuda yetkili olan Tıpta Uzmanlık Kurulu ile Yüksek Sağlık Şurası tarafından belirlenmeden, bilimsel bir çalışma ve tespit yapılmadan, herhangi bir objektif, genel kural getirilmeden tespit edilen muayenehanede yapılabilecek işlemler listesinde ve bu listenin uygulanmasına yönelik hükümler içeren dava konusu yönetmelik değişikliklerinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

II-Dava konusu Yönetmelik değişikliğinin yapıldığı tarihten sonra yürürlüğe giren mevzuat bakımından:

26.4.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6225 sayılı Yasayla 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atların Tarzı İcrasına Dair Kanuna eklenen Ek 14. maddede, uzmanlık dallarının eğitim müfredatları ve bu müfredatlara göre uzmanlık dallarının temel uygulama alanları ile görev ve yetkilerinin çerçevesinin Tıpta Uzmanlık Kurulunca belirleneceği kuralına yer verilmiş; 2.11.2011 tarihinde yürürlüğe giren ve 181 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyi yürürlükten kaldıran 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 8. maddesinin (ı) bendinde, sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kuralları belirlemek ve uygulamasını sağlamak; (n) bendinde, sağlık meslek mensuplarının uyum, hizmet içi eğitim, sertifikalı eğitim, görevde yükselme ve unvan değişikliği eğitimleri ve benzeri eğitimleri ile ilgili düzenlemeleri yapmak, koordine etmek, kredilendirme, izleme ve denetimini sağlamak; (o) bendinde de, ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak sağlık mesleklerinin standartlarını belirlemek, eğitim müfredatlarının kanıta dayalı olarak güncellenmesini ve geliştirilmesini sağlamak, sağlık meslek mensuplarının sertifikasyonu ile ilgili işleri yapmak veya yaptırmak, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görevleri arasında sayılmış; 21. maddesinde, Yüksek Sağlık Şurasına, 22. maddesinde Tıpta Uzmanlık Kuruluna, 23. maddesinde ise, ilk kez bu düzenlemeyle ihdas edilen Sağlık Meslekleri Kuruluna Bakanlığın sürekli kurulları olarak yer verilmek suretiyle görevleri belirlenmiştir.

Buna göre; dava konusu Yönetmelik değişikliğinin yapıldığı tarihten sonra yürürlüğe giren mevzuatın esas alınması halinde de, yine muayenehanelerde yapılabilecek işlemlerin öncelikle; tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitimi yapacak eğitim kurumlarına eğitim yetkisi verilmesi ve eğitim yetkisinin kaldırılmasına ilişkin teklifleri karara bağlamak, uzmanlık dallarının rotasyonlarını belirlemek, yabancı ülkelerde uzmanlık eğitimi alanların bilimsel değerlendirilmesini yapacak fakülteleri ve eğitim hastanelerini belirlemek, tıpta uzmanlık eğitimi ve uzman insan gücü ile ilgili görüşler vermekle görevli Tıpta Uzmanlık Kurulunca belirlenmesi gerekmektedir.

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/2808
Karar No : 2014/5737

Açıklanan nedenlerle, 25.9.2010 tarih ve 27710 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesiyle değiştirilen esas Yönetmeliğin 7. maddenin 2. fıkrasındaki "bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği" ibaresinin, 3. maddesiyle eklenen 38. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinin, 4. maddesiyle eklenen Ek-1/d'nin 1.fıkrasındaki "ve Ek-13 te yer alan işlemlerden hangilerinin yapılacağını" ibaresinin, 5. maddesiyle eklenen Ek-6/a'nın "Hizmet Birimine Esas Bilgiler" başlıklı 2. bölümünün 5. satırının, 5. maddesiyle eklenen Ek-13 sayılı "Muayenehanede Yapılabilecek Tıbbi İşlemler Listesi"nin tümünün **İPTALİNE**, aşağıda dökümü yapılan 180,65 TL yargılama gideri ile kararın verildiği tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre belirlenen 3.000 TL avukatlık ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, bu karara karşı tebliğ tarihini izleyen otuz (30) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu nezdinde temyiz isteminde bulunabileceğinin taraflara bildirilmesine 25.06.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Kırdar ÖZSOYLU	Dr. Tacettin ŞİMŞEK	Süleyman Hilmi AYDIN	Hannan YILBAŞI	Dr. Selami DEMİRKOL

Yargılama Giderleri :

Başvuru Harcı	: 26,25 TL
Karar Harcı	: 35,50 TL
YD Harcı	: 28,15 TL
Vekalet Harcı	: 2,75 TL
<u>Posta Gideri</u>	<u>: 88,00 TL</u>
TOPLAM	: 180,65 TL

